

WWW.PASSAGEFESTIVAL.NU

25-30 JULY 2022

FAKTA

INTRODUKTION

Så er det sidste dag for PASSAGE Festival i år! Det er nu du skal nå at opleve dét, du endnu ikke har set, eller dét som rygterne svirrer om, er et must-see. For undertegnede har årets højdepunkter hidtil været forestillingerne Through the Walls, Boxed, CRAWL, CRAWL, CRAWL og MDR – Death of Laughter – af hvilke sidstnævnte fortsat kan nå at opleves lørdag 30/7 kl. 22 med mødested på Marienlyst Allé 3A [kræver billet]. Jeg håber PASSAGE Festival har været alt andet end det du forventede dig – at det sprang rammerne for det du forestillede dig og håbede på, måtte finde sted i det offentlige rum. Tak for nu!

Publikum udgør værket, når de via en stemme bliver dirigeret rundt i forestillingen Boxed af den danske koreografi Simone Wierød. Foto: Karsten Piper

Publikumsinddragende forestilling tænker ude af boksen

I ugens løb på PASSAGE Festival har man med jævne mellemrum kunne opleve en gruppe mennesker med sorte hovedtelefoner bevæge sig rundt foran Kulturværftet. I synkroniserede bevægelser ser det på afstand ud til, at de er performere i en koreografi – hvilket på sin vis er rigtig nok. Det er dog uden at være hverken professionelle dansere eller at have øvet sig på forhånd. Her udgør publikum nemlig værket, når de via en stemme bliver dirigeret rundt i forestillingen BOXED af den danske koreografi Simone Wierød.

Maja Bonde Holtze

PASSAGE: Simone Wierød bruger koreografi som et redskab til at undersøge og forstå de kulturelle, sociale og politiske sammenhænge, hun lever og arbejder i. I dette er Boxed inspireret af programmeringsprog og koreografisk organisering af software. Forestillingen sætter spørgsmålstegn ved de systemer vi indgår i, i samfundet – praktisk, socialt, politisk og personligt – og hvilke regler og dynamikker, dette fordrer.

Koreografisk Excel-ark

Konceptet for Boxed er udviklet gennem udstillingen DataKoreografi arrangeret og

initieret af Ph.d.-stipendiat og kurator Anne Julie Arnfred i samarbejde med Catch (Center of Art and Technology). Men holder bag tæller også dramaturg Betina Rex, som her fortæller om sit arbejde i skabelsesprocessen bag Boxed:

- Det er sjovt at arbejde med noget, hvor performere ikke er der. Det har jo virkelig været et koreografisk arbejde i et Excel ark; forstået på den måde at vi helt konkret har skrevet en lang række kommandoer ind i et Excel ark i en meget sirlig form, hvor der både er nogle fælles og individuelle kommandoer. Det var lidt som at have matematiktime – hvor man skal gøre sig umage for at si-

ger tingene på den letteste måde. Det har været et stort tænkearbejde – hvilket det jo altid er at skabe scenekunst, men på den måde at vi ikke har kunne prøve det rigtigt af, idét performere udgøres af publikum.

Troværdig fortællestemme

Som deltager i forestillingen får man fortalt, hvad man skal gøre. "Gå hen og saml en kasse op", siger stemmen. "Kig på de andre deltagere" og "Stil jer i en cirkel". I fælles flok bliver de lette trækasser, der står stablet på pladsen foran Kulturværftet, hurtigt fordelt og spredt ud, og bevæger sig rundt i landskabet som forestillingen skrider frem. Men på et tidspunkt

brydes synkroniteten, når kun nogle af deltagerne får en kommando, og resten står stille. Som deltager er forholdsvis let at regne ud, at meddelelserne begynder at blive individuelt, selvom det giver et lille nag af usikkerhed, når man pludselig får taget sin kasse fra sig. Betina Rex uddyber:

- Vi har jo gjort os mange tanker om hvad der kunne være interessant at skabe nogle billeder på ift. individets plads i gruppen og i samfundet – hvordan samarbejder eller modarbejder man, hvor meget man giver sig hen til én der giver nogle kommandoer, er det tillidsskabende at få fortalt hvad man skal gøre, eller bliver man mistroisk? Det har vi virkelig været spændte på at opleve med et publikum.

Hvor langt kan man gå?

Det har holder bag Boxed bedt deltager give feedback på efter forestillingen:

- Det ræsonnerer heldigvis meget hos folk i den feedback vi modtager. Det har været fedt at mærke, at de tanker vi har gjort os også kommer til udtryk i modtagelsen. De fle-

ste synes stemmen der dirigerer dem er meget behagelig, og vil gerne gøre hvad den siger. Det afføder jo også nogle meget spændende overvejelser – for hvor langt kunne man så tage det? Hvad kunne man få folk til at gøre, hvis man finder sig tryk og tilpas i en stemme?

Inspirationen fra programmeringssprog og koreografisk organisering af software er bestemt til at mærke. Stemmen i høretelefonerne har en automatiseret, lettere robotagtig måde at tale på. En mandlig version af Siri, som er behagelig og høflig, men bestemt. Og kommandoerne er nu heller ikke så grænseoverskridende. De har en tydelig koreografisk retning, der dels er stakato og firkantet som kasserne, men også organiske og bløde, som når man skal cirkulere eller løbe. I starten føltes det grænseoverskridende at løfte armene over hovedet og se hinanden længe i øjnene – også fordi pladsen foran Kulturværftet jo ikke ligefrem er diskret – der bliver kigget på. Men på af forbi passerende. Men som deltager finder man også en tryghed i, at

man for et øjeblik skejer mere ud end normalt, i koreograferede bevægelser på en offentlig plads, fordi man er en del af en gadeteaterfestival, der tager sig så meget vilde og interaktivt ud i de øvrige forestillinger. Det har Betina Rex også bemærket: - Der er helt sikkert et publikum, der er med på den præmis at forestillingen spiller som en del af PASSAGE Festival, og derfor er de også villige til at optræde for en kort stund. Og så er pladsen jo også delvist afskærmet – selvom den er stor og åben, er det mest på én side de forbi passerende går forbi. Vi har i hvert fald ikke modtaget nogen tilbakemelding om, at det er grænseoverskridende at medvirke.

Om BOXED bliver bearbejdet i en fremtidig version, der får stemmen til at føre os endnu længere ud, må tiden vise. Man har lov at håbe – for forestillingen, der er færdig i sin form, var et behageligt og udfordrende indslag på Passage Festival, der fik publikum på banen på en ny måde.